

Gheorghe Simon

LITURGHIA CLIPEI

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA

Iași, 2019

Cuprins

1.Fiul Omului	9
Împărăție cerească	11
Inițiala Tatălui	12
Cuvîntul Părintelui	13
Calea însingurării	14
Clipire a duhului de foc	15
Fiul Omului	16
Fiul risipitor	18
Moartea nu ne poate opri	19
Pe aceeași matcă a copilăriei	20
Trista casă a morții	20
Tuburi goale de orgă	21
Lumea într-un om se ține	22
Fructele își încrețesc fruntea	23
Familie de cuvinte	24
Crin crucificat	25
Vedere interioară	25
O adiere a duhului	26
Copilul din flori de aduceri aminte	27
Goluri de timp	28
Clipă augură	29
Timpul nu are timp	30
Nori plutitori	31
Raza se înspică în formă de cruce	32
Văpaia coaptă a grîului	33

Locul e mai sărac decît duhul	33
Numele fără chip	34
Sufletul pe cale de intrare	36
Prinos de însetare	36
Răspîntia crucificării	37
2. Moartea literei	41
Moartea literei	43
Precum un fruct pe un ram	43
Înfiripată clipa	44
Cum ai pune punct vieții	45
Dincolo de moarte	46
Răspîntie	46
La nord de moarte	47
Grabnic trecînd vămile	48
Amintire albă	49
Ne ajunge din urmă	50
Puterea nimicitoare a omului	51
Copil părăsit	52
Ridicare la putere	53
Zidire	54
Sunet surd	54
Sinele din sine purcede	55
Piatră de încercare	56
Eminesciană cărare	57
Nici un cuvînt nu mai răsare	58
Iarnă eternă	59
Frică obscură	60
Prăduire	60
Mai viu e cuvîntul în cronici	61
3. Duhul iubirii	63
Taina iubirii	65
Aurore surori	66

Ardere de tot	67
Viață fără de moarte	67
Iubirea are aripi de ceară	68
Primul om născut din femeie	69
O floare numită timp	70
Raiul copilăriei	71
Apoteoză a rozei	72
Clipește steaua iubirii	73
Alegorie a iubirii	74
Tipsia oglindă a clipei	75
Duhul iubirii	76
Altarul clipei	78
Vița de vie a vieții	79
Moartea fără de moarte	80
E goală lumea	81
Tresărire	82
Crîngul copilăriei	83
Facere din nimic	84
Toate spre uitare curg	85
La capăt de cărare	85

1. Fiul Omului

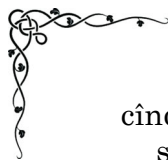


Împărăție cerească

Soare interior
arzător
în arșița de afară
biciuire a flăcărilor reci
crucificare a fiecărui
întîi născut din femeie
pînă la ultimul chip
cînd cel mai mic
cel de pe urmă
și cel mai smerit
va ajunge să ne întîmpine
în prag de pîrguire a clipei
cît să te vezi fără oglindire
să te răsfrîngi fără să te pierzi
prin întregire.

Partea să te confirme
într-un alt tărîm
cu litere vii
omenești
pe cît e cu puțință
să le citească cineva
și să te pomenească
în Împărăția cerească





unde e un loc și pentru tine
cînd toate numele se vor topi anonime
și toate chipurile se vor restrînge
într-un singur chip
arhechip
fără micșorare
și nici clipe spre surprare
și nici timp în cădere
ci doar moarte a toate
clipele
cîte s-ar ivi pe neașteptate.

Inițiala Tatălui

Cuvinte simple
rostite
din mila stăruitoare
a celui sărac cu duhul
din sorgința vreunei învățături
primind întruna lovituri
unde îi e privirea
tot acolo și inima
cum săgeata privirii
ar străpunge pînza amăgirii
fiecărui cuvînt
dintr-un dicționar al tăcerii
pe celălalt versant al vieții
pînă descifrează inițiala Tatălui.





Cuvintele sunt un fel de scară
a numelor comune
pe care urcăm
doar coborînd din treaptă în treaptă
pînă la rădăcina numelui
ieșit din comun
din care răsar mlădițe și lăstare
pe trunchiul încă verde al vieții
fără să ne stingherim unii pe alții
pe cînd citeam
și uitam că despre noi era vorba
și numele răsărea pe chipul nostru
față către față.

Cuvîntul Părintelui

În timp ce pămîntul
ne fuge de sub picioare
Părintele vieții
ne pune la încercare iubirea.
Noian și înflăcărare
foc nestins
surprins
cu toată încrengătura paternă
făgăduire și jertfire
pentru a se deschide cerul
și a vedea deodată întregul
copt în lumină
și spre asfințit
Cuvîntul Părintelui ca o bună vesteire.





Numai așa vom vedea într-o clipă
viața toată
tot ce pînă acum
ni s-a părut a fi doar încercare.

Acum se aud greieri în iarba înlăcrimată
și mieii zburdă pe cîmpia maternă.
Nici o primejdie nu amenință
temeiul ceresc al omului
nici o umbră
nici o răvășire de clipe.

Toate sunt acum înnoite
avînd parcă aripe
și tot ce ni se arată
e doar zbor interior
spre casa Tatălui
și a Fiului
jertfit jertfitor.

Colina însingurării

*A*devărul poetic ne umple de bucurie
el stăruie asupra celui robit de pustia clipei
cît ultimul rest de mîhnire
surpat e deodată cu lacrima privirii.

